

Nana Hauges prædiken sidste søndag efter helligtrekonger

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

21. januar 2024

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Esajas' Bog kapitel 2, vers 2-5
Paulus' Brev til Kolossenserne kapitel 1, vers 25d-28
Johannesevangeliet kapitel 12, vers 23-33

Salmer

Giv mig, Gud, en salmetunge
Op, alle folk på denne jord
Se, vi går op til Jerusalem
Denne er dagen, som Herren har gjort
Som et stille offerlam
Som året går

- 1 Til sidst skal det ske, nu er det åbenbaret, timen er kommet. Nu fældes der dom.

Hvad er det for time, hvad er det for en endetid og dom, der er tale om?

5

Jo når der tales om timen i bibelen, så er der tale om det øjeblik, da evigheden endegyldigt bryder ind i verden. Det er det, der skete for 2000 år siden, da Guds søn blev født. Det er det Esajas tekst peger på. Messias komme. Til sidst skal det ske. Det samme med Paulus brev. Det er Guds søns komme hans NU peger på.

10

NU er det åbenbaret.

Så er der timen i betydningen: Jesu dødstime. Timen er kommet, som Jesus erklærer overfor disciplene.

15

Timen henviser altså til flere forskellige timer eller øjeblikke og så alligevel til det samme. Det hele hænger sammen.

20

For: Ingen krybbe uden kors, siger timen. Ingen jul uden påske og ingen påske uden jul. Siger timen.

Det vil også sige: ingen fryd og gammen uden også lidelse og død. Intet liv uden offer. Hvedekornet må i jorden og dø, ellers bliver det ikke til mere. Dette princip som gælder overalt i naturen, bruger Jesus om sin egen lidelse og død.

25 Hans død bliver til manges liv.

Og end videre: den der vil følge ham, må også bringe et offer. Ingen kristendom eller kirke uden efterfølgelse. Her gælder det ligesom i vores liv i øvrigt, at man må miste noget for at bevare eller vinde det, der er større.

30

Vi har fx lige været vidne til et tronskifte. En monark vinder ganske vist tronen, men hvor meget må han eller hun ikke ofre for at vinde den titel? Hvor meget af sig selv, sit eget, må han ikke give afkald på?

35 Aktuelt på Jesu tid og i århundrederne efter – var der en potentiel fare ved efterfølgelsen. Ved at være kristen. Der var modgang og farer. Det gamle liv, det trygge liv. Ja i sidste ende livet selv, måtte mange miste for at følge Den nye Gud.

40 Den kristne er altså ikke nogen drivhusplante. Som vi sang før: se fra dine drivehuse, i det fri hvor storme suse, poder plantes ud.

Det er os, kirken, vi starter måske som drivhusplanter, men vi bliver ikke derved. Vi bliver sendt ud i verden for at leve der, og i verden er der fare. Vi går i fare, hvor vi går, som det hedder i en salme.

45

Livet er en lang farefuld færd, og det er den ikke mindre fordi man er kristen, måske tværtimod. Jesus vil altså ikke bare frelse os, han vil også gøre os duelige til at være hans vidner.

50

Jesus tager os ganske vist i favn og velsigner os ved dåben, men der er ikke bare tale om en varm, kærlig og tryk favn. Der er også dette et aspekt ved dåben, nemlig at: Vi bliver begravet med Ham ved dåben, som apostlen Paulus skriver. Vi døbes med andre ord til Hans død. Derfor tegnes også det hellige korsets tegn – for barnets ansigt og bryst – netop til vidnesbyrd om, at barnet skal til høre den *korsfæstede* Herre Jesus Kristus. For: den der tjener mig skal følge mig, siger Jesus. Der hvor jeg er, vil jeg, at I skal være.

55

Men er vi sammenvoksede med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også

være det ved en opstandelse der ligner hans. Er vi døde med Kristus, skal vi også leve med ham. Det er det nye liv som kristen, der er tale om og det er løftet om det evige liv engang.

65 Hvis man bærer lidt ved det og måske endda tøver – er det ikke så mærkeligt. Det gør Jesus også selv. Det har sat hans sjæl i oprør. Vi har her en klar parallel til de andre evangeliens beretning om Jesus og hans sjælenød i Gethsemane have. Hvad skal han gøre? Skal han gå i døden, eller skal han bede om at blive fri?

70 Han kunne altså have undgået det, men gør det ikke. Men altså ikke uden kamp og anfægtelse og fortvivlelse. Han græd. Han græd blod. Han skjulte ikke sin anfægtelse, men han vælger dog til sidst hvedekornets vej.

Og så kommer vi til det sidste NU fældes der dom – over denne verden. For Jesu lidelse og død er også en dom over verden. Korset er en dom over verden. For intet åbenbarer verdens synd som korset. Korsfæstelsen af Jesus viser nemlig den værste og mest modbydelige side af os mennesker. Korsfæstelsen viser, hvad vi er og var i stand til. At vi er fordømte.

80 Hvis det ikke lige var fordi Jesus ville drage sig til os, gå i døden for vores skyld. For at vi kunne leve, ikke bare for os selv, men for ham. I hans efterfølgelse, som man siger med et gammelt udtryk. Amen

Kilde

85 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

90 Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Sidste søndag efter helligtrekonger

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-sidste-sondag-efter-helligtrekonger>

95